

Keskeny úton

Mindent Isten dicsőségére tegyetek. /1Kor 10, 31/

„Az Úr azonban így felelt neki: Márta, Márta, sok mindenért aggodsz és nyugtalankodsz, pedig kevésre van szükség, valójában csak egyre. Mária a jó részt választotta, amelyet nem vehetnek el tőle.” Lk 10,41-42

Telefon, bérlet, iratok, slussz-kulcs, házkulcs, esernyő, tízórai, uzsonna, laptop, töltő, beléptető kártya... Minden megvan. Már csak pár percem maradt, hogy elérjem a HÉV-et. Aj, nem is kellett volna slusszkulcsot hozni, csak el ne hagyjam. Kihúztam a vasalót? Biztosan kihúztam, emlékszem rá, visszamentem benézni. Az ajtót bezártam? Biztosan, még riasztottam is, azt hiszem. Pont elértem a HÉV-et. Vajon minden rendben van, mit hagytam otthon?

Sokaknak ismerős lehetnek a fenti gondolatok. Az ősz beköszöntével visszakerül minden a megszokott kerékvágásba. Véget érnek a szabadságok, újraindul a tanítás, visszarázódunk a megszokott napi rutinba. Abba a jól megszokott kerékvágásba, ami igencsak próbára teszi az időbeosztásunkat, hiszen gyakran a megszokott napi 24 órába annyi feladatot, különórát, fuvarozást próbálunk beleteszni, ami egy jóval hosszabb napba sem férne bele. Mi lesz

ennek az eredménye? Rohanás, fókuszvesztés és aggodalom. Mindeközben megszokjuk, hogy nekünk kell „megcsinálni” a napunkat ahhoz, hogy a nap végén elégedetten térhessünk nyugovóra.

Vajon mi a helyzet az Istennel való kapcsolatunkban? A sok feladat, elintéznivaló és aggodalom között van helye az életünkben? Nem is igazán helye kellene legyen, mintha csak egy lenne a napirendünkbe beírt elintézendő feladatok között. Sokkal inkább neki

kellene lennie a lapnak a naptárunkban, ami áthatja az egész hetünket.

Mária az evangéliumi történetben a legnagyobb természetességgel és szeretettel időz el Jézus társaságában, otthagyva a házimunkát és mindazt, amivel Jézus kedvében járhatna. Meg is értjük Márta felháborodását: „Hát nem szólsz rá?!”, hiszen máskor hozzá hasonlóan próbálunk mindent megtenni az Istenskapcsolatunkért. Majd én meg-

csinálok, akárcsak a sűrű napjainkat. Ezekbe a próbálkozásainkba nagyon könnyű belefásulni és elveszíteni a célt, hogy mi tulajdonképpen Istenhez akarunk közelebb kerülni. Pedig csak egyre lenne szükségünk, amit Mária is tett: ott felejteti magunkat Jézus előtt.

Czikó Györgyi
beosztott lelkipásztor

Balatonszárszó – csendeshét

Évekkel ezelőtt egy német ismerősömnek próbáltam lefordítani azt a kifejezést, hogy csendeshétre menni. Már a *stille Woche* tükörfordítás sem váltott ki egyértelmű aha-élményt, de ott végképp elakadtunk, hogy ha csendes, akkor miért megyünk egyszerre 150-en, kisgyermekestül, gitárokkal, cajonostul, S emlékszem a kérdésre is, miszerint minek az imádkozáshoz elmenni megszire, azt otthon is lehet, nem?

Legyünk őszinték, ezeknek a fix egyhetes nyári alkalmainknak valóban nem a csendes a legalapvetőbb jellemzője. Ez a szó itt inkább a nyüzsgéstől elvonulás, a folyton tevételes létből való falatnyi elszakadást hivatott köznapian megjelölni. Azon szép áthallással, hogy ez elvonulás nemcsak ELvonulás, hanem egyben Valaki elé MEGérkezés is, aki

előtt valóban a csend a legalkalmasabb kommunikációs közeg. Nyaranta ezt Isten akaratából és neki kedves buzgalomból mi, a mátyásfüldei református egyházközség ifjabb, régebb óta ifjabb tagjai jó nagy létszámban tesszük, idén mintegy 180-an. A gyülekezeti közösség szintje ilyenkor élhető meg talán a legtermészetesebb, egyszersmind legvidámabb, legkövetlenebb módon. Közösségünk ilyenkor tényleg egy nagy családdá lesz, minden gyerek közös gyerek (este azért ki-ki a saját édesanyja és édesapja szobáját kell, hogy megtalálja). Minden ének nagyon hangos, mindenki keres mindenkit, vagy legalább azt, akivel már hónapok, rosszabb esetben talvaly ilyenkor óta nem tudott beszélni.

És természetesen járja át itt (évek sora óta Balatonszárszón) a gyü-

lekezeti közösség minden tagját a lelkészeink által „hozott” igei tartalom. Végre van idő és tér átgondolni a hallottakat, átbeszélni annak legfőbb vonulatait a testvérekkel. Mindig szembeötlő, hogy akár egy bibliai gondolat is mennyire más értelmezést és értelmezést nyer a másik emberben, függően mindattól, amiben éppen jár, amilyen hatások eddig érték, milyen lehetőségei voltak, vannak. Izgalmas, mert ilyenkor kicsit belelátunk abba is, milyen türelmes és személyiségünket tisztelő, szerető a mi Urunk, aki engedi, sőt akarja, hogy egy ige mindenki másétól elütő, személyes üzenetté váljon. Idén Jakab levelét olvastuk el együtt, s hallgattunk ehhez a részhez kapcsolódó igemagyarázatokat. Hit és a cselekedetek egysége, a bölcsesség gyakorlati alkalmazása, a szegénységben és gazdagságban való, Istenhez

hű viselkedés, vagy az élet nehézségeinek türelmes és imádkozó elviselése vált a kiscsoportos beszélgetések témáivá is.

A *stille Woche* fordítás valóban nem szerencsés, a lényegét nem adja vissza. Talán a *Besinnungswoche* jobb lehet, hiszen ez inkább jelenti szó szerint „elmélkedés hetét” vagy „elcsendesedés hetét”. Sőt, régebbi szótárak szerint ez a szóösszetétel egyszersmind a tudatára ébredést, észhez térést is magában foglalja. És akkor már bizony elég közel járunk.

Legyen a résztvevőknek is, minden gyülekezeti tagunknak is áldott, minél több csendben megtapasztalt ébredése, Istenhez való fordulása.

Falviné Hidas Viktória

Titkos ügynök hittantábor

Idén a hittantáborban egy izgalmas nyomozásba vágtunk bele: a frigyláda nyomába eredtünk, hogy jobban megértsük Isten szentségét. Bibliai történeteken keresztül, nyomozókként vizsgáltuk a láda útját és jelentőségét. Megismertük, mik voltak azok a különleges tárgyak, amiket a láda belsejében tartottak: a manna, Áron kivirágzott vesszője és a tízparancsolat kőtáblái. Ezeket agyagból el is készítettük, így még kézzel foghatóbbá vált a bibliai történet. Megnéztük, milyen csodák történtek a szövetség ládája által. Ezen a napon egy bűvész látogatott el hozzánk, akinek a trükkjei ráirányították a figyelmünket arra, hogy bár amit ő csinál, az csak illúzió, egy jól begyakorolt tudás, de a mi hitünk tele van valóságos csodákkal, amelyek nem trükkök, hanem Isten végtelen erejének és szeretetének a megnyilvánulásai, néha látható, sokszor pedig láthatatlan módokon.

Tanultunk róla, hogy mi történt, amikor a filiszteusok ellopták a ládát, majd végül visszahozták Isten erejének köszönhetően. Elolvastuk azt a felejthetetlen pillanatot is a Bibliából, amikor Dávid király ujjongva vitte Jeruzsálembe, táncolva Isten előtt. Ezek a történetek segítettek megérteni, hogy a frigyláda nem csupán egy aranyozott faláda volt, hanem Isten jelenlétének és szentségének a jelképe. A nyomozás során azt is megvizsgáltuk, miért volt szükség a bűnért való áldozatokra, és végül Jézussal, az ő áldozatával zártuk a hetet, tudva, hogy bár a ládát nem találtuk meg (pedig még a Rendőrmúzeumban is kerestük), de a jézusi ígéretbe kapaszkodva biztosak vagyunk benne, hogy a szövetség ládája nélkül is, Isten velünk van minden napon, a világ végezetéig.

Matejsok Dóri

A gitáros-zenés istentisztelet margójára

30 év. 1995. október első vasárnapja. Budapesten talán még egy-két helyen, ha nem is rendszeres alkalomként, de már előfordult az istentisztelet ezen új „műfaja”, itt Mátyásföldön ekkor először. Mint minden új dolog, hozta ez is a maga igényeit és kérdéseit. Nyilván az újítás első renden a zenében volt érzékelhető, de megjelent az istentisztelet menetében a (be)köszöntő, azaz egy személyes hangvételő ráhangolódás az alkalomra, valamint az imádság és bizonyásgtétel bárki által vállalható szolgálata. Vendégigehirdetők meghívása által a témaválasztás és személyes „igehirdetői stílus” is változatossá tette ezeket az istentiszteleteket. Az akkori ifjúsági csoport sajátjának érezve ezt a szolgálatot nagy erőket mozgósított minden alkalom előkészítésére. Sokak számára családi istentiszteletté vált, a gyülekezeti házban olykor harminc gyer-

mek felügyeletét is biztosítani kellett, mint az istentisztelethez kapcsolódó szolgálatot. A szeretetvendégségek közös vacsorává nőttek, késő vasárnap este ért véget egy sokszor már délután két órakor kezdődő zenei próbával induló délután. Igen, lehet egy kicsit a nosztalgia szavai is ezek...

A harmincéves jubileum azon túl, hogy hálaadás, számunkra lehetne a megújulás kezdete is (ha már a reformáció hónapjában vagyunk). Az eredeti célkitűzés ismét felfrissíthető: egy olyan istentiszteleti forma megtalálása, amely a mai kor nyelvén meg tud szólítani bárkit, akit ebbe a közösségbe hívunk. (Reméljük, azért ez minden alkalmunkra igaz állítás!) A közös zenélés és éneklés élménye, a testvéri bátorítás a bizonyásgtételekben, vagy az oda hozott imádságkérések, az érthető mai nyelven átadott üzenet, valamint az istentiszteleti és szere-

tetvendégségi közösség most is megragadó és megtartó erő kellene, hogy legyen.

Kiknek szól ez az istentisztelet? Talán a kérdésfeltevés maga is rossz. Egy istentisztelet mindig mindenkinek szól. Nem ifjúsági alkalom ez, de az ő világuk benne kell, hogy legyen; nemcsak a családoso ké, de itt meg lehet „szokni” a közös istentiszteletre járás családi min-táját; nem idősebbeké, de itt lehet

találkozni a gyülekezet nagy családjában más generációkkal. Nemcsak a „rendszeresen” járóké, bár a szolgálat lehetőségét adja, nemcsak a „kezdőké”, akik még nem „szocializálódtak” az egyházi világban. Nem is „versenytársa” a délelőtti istentiszteleteknek. Egyszerűen más. Tele lehetőséggel...

BB

Ifjúság vasárnapja

Néhány évvel ezelőtt Egyházunk vezetése úgy döntött, hogy minden nap-tári évnek ad egy tematikát, amely köré szerveződhetnek az országos és helyi események, ezzel is újabb és újabb téma-köröket fókuszba helyezve egy-egy évre. Így lett 2025. a Magyarországi Református Egyházban az Ifjúság Szolgálatának Éve. Ebben az évben az ifjúság kérdése került fókuszba, melyet programokkal, segédanyagok kiadásával, fiatalokról szóló podcast sorozat indításával segített a Zsinati Ifjúsági Osztály. Az évnek két központi nagy eseménye volt. A Csillagpont, valamint szeptember 21-én az Ifjúság Vasárnapja, melyhez sok száz gyülekezet mellett a mi gyülekezetünk is kapcsolódott. Ezen a vasárnapon azt ünnepeltük országszerte, hogy a gyülekezetekben sokféle generáció van jelen, köztük fiatalok is, akik egy speciális életszakaszban vannak. Egy olyan különleges alkalmat jelentett ez, amelyben fókuszba kerülhetett minden gyülekezetben a helyi ifjúság a lehetőségekhez mérten. Így készültek rá a mi fiataljaink is.

Már hetekkel korábban elkezdődött az ötletelés, hogy mi az, ami meg tud valósulni nálunk. Az elejétől kezdve egyértelmű volt, hogy a zenei szolgálatba mindenképp szeretnénk bevonni a fiatalokat, hiszen többen is zenélnék, illetve a gitáros-zenés istentiszteleteken már tapasztalatot is szereztek belőle. Az Ifjúság vasárnapján két énekben vezették őket a gyülekezet közösségét. Az Áldd lelkem Istened, valamint az Örvendjete, mert Isten úgy szeret kezdetű énekek énekeskönyvünk új énekei, amit így a fiatalok taníthattak meg a közösségnek.

A zenei szolgálat mellett igéskártyák is készültek erre az alkalomra. A grafikát ifjúsági csoportjaink tagjai rajzolták, a kártyákra kerülő igeszakaszokat pedig gyülekezetünk fiatal felnőttei választották. Ezzel a kis ajándékkal búcsúztak a fiatalok a gyülekezettől az istentisztelet végén.

Czikó Györgyi beosztott lelkipásztor

Gyülekezeti csendeshét Mátraházán

Szeptember 8-12. között ismét Mátraházán tartottuk, az immáron már hagyománnyá vált őszi gyülekezeti csendeshetünket. Az ötven főt számláló csapat izgalommal teli készülődés után érkezett – már a legtöbbször számára jól ismert – református üdülőbe. A környék szépsége, őszi-hétközi nyugodtsága gyorsan feledteti az otthoni tennivalókat, néha túlzásba is vitt állandó nyüzsgéskényszerét. Így ilyenkor jut idő hosszabb beszélgetésekre, közös sétákra, egy-egy kisebb-nagyobb kirándulásra, és természetesen nem utolsó sorban áhítatokra, ami után nem kell hazasietni. Nagyszerű dolog csak leülni az asztalhoz, asztaltársaságban étkezni, a végén pedig még mosogatni sem kell. Estétől reggelig halani a szarvasok bőgését, sőt némely koránkelők séta közben még az üdülő területén is szembe találhatták magukat egy-egy bátrabb kíváncsiskodóval. A

sástói körsétánkon idén is útba ejtettük a kilátót, amit ezúttal is többen megmásztak, és a Kékes sem várt ránk hiába.

Áhítataink, beszélgetéseink hitünk gyakorlati kérdéseire irányították figyelmünket, az első gyülekezetek mindennapi élete, próbái, küzdései tartottak tükröt számunkra, hogy valóban éljük-e mindazt, amit szánkkal vallunk.

A hazatérés napja mindig kettős érzéseket hoz. Feltöltekezve, újra megerősödve elhatározásokban, szeretnénk minél hamarabb kipróbálni magunkat, többeket várnak otthon szerettei, nem utolsósorban a jól megszokott ágy. Mégis nehéz szívvel hagyunk hátra itt mindent – reménység szerint csak egy évre – mert itt még inkább Isten tenyerén érezzük magunkat.

BB

Csillagpont – ifjúsági találkozó

A kétévente megrendezésre kerülő Kárpát-medencei ifjúsági találkozó idén egybeesett gyülekezetünk nyári csendeshetével. Noha a saját szervezésű csendeshetünkön – idén talán számszerűen a legmagasabb arányban – az ifjúság mindig aktívan jelen van, régóta érlelődik a gondolat, hogy még egy ennél is nagyobb, csak korosztályi közösségből álló alkalomra eljussanak. Idén egy pár fős felfedező csapat indult útnak tovább Zánka irányába, míg a többiek hazafelé vették az irányt. Már jó öt napja kevés alvás, sok beszélgetés, éneklés volt bennük, így kicsit féltettem is őket, hogy nehogy a fáradtság, vagy valamilyen „vallási sokk” elkedvetlenítse őket.

Sátrakkal, hátizsákokkal, néhány jó szóval és rövid búcsúzkodással (és a lelkünkben egy újabb imádsággal értük)

hagytuk őket a bejáratnál. Este már jöttek a képek, láttuk, hogy áll a sátor, hogy vidámak, a programokban elmerültek. A következő napokban a fesztivál hangulat „elkapta őket”, volt sátorbeázás, tisztálkodási nehézség, élelmezési problémák, de közben formálódott a közösség, születtek barátságok, amelyek azóta is meghatározóak. Előadások, közös éneklés, váratlanul felbukkanó ismerős arcok tettek minden napot egyre gazdagabbá.

Az „előőrs” felmérte a terepet, jó érzésekkel, élményekkel, és természetesen napokig pihenhető testi fáradtsággal érkezett haza. A következtetés egyértelmű: legközelebb is, talán még többen is...

BB

Hírek gyülekezetünk életéből

Május

- 4. Gitáros-zenés istentisztelet. Igehirdető: Czíkó Györgyi
- 18. Egyházmegyei kórustalálkozó
- 25. Konfirmációi ünnepi istentisztelet

Június

- 1. Tanérvzáro gitáros-zenés istentisztelet. Igehirdető: Czíkó Györgyi
- 15. Gyülekezeti nap
- 22-24. Ifjúsági tábor Mátraszentistván
- 23-27. Hittantábor

Július

jún. 30-júl. 4. Hittantábor

- 6. Gitáros-zenés istentisztelet. Igehirdető: Bíró Botond
- 11-16. Gyülekezeti csendeshét Balatonszárszón

Szeptember

- 7. Gitáros-zenés istentisztelet. Igehirdető: Czíkó Györgyi
- 8-12. Gyülekezeti csendeshét Mátraházán
- 21. Ifjúság Vasárnapja

Kereszttségben részesültek:

Molnár Krisztián
Ádámffy Zsombor
Tóth-Hollossy Zsombor
Bordás Lili
Jánosi Norbert felnőtt
Fegyverneki Zsófia
Eszenyi Lia
Földvári Áréz Olivér
Molnár Léna Vica
Szarka Zente

Fekete Ábel
Fekete Larina
Fazekas Benedek Nimród
Bárány Dorka
Tfirst Noel
Fülöp Vince
Rác Alexandra Mária
Molnár Benjamin
Totisz Olivér
Barnucz Boglárka

Házasságot kötöttek:

Tamás Károly és Lázár Gabriella
Jánosi Norbert és Ferenci Katalin
Zalatnai Zsolt és Sebestyén Regina
Bárány Ronin és Nagy Patrícia

Halottaink:

Misztina Jánosné	
sz.: Mészáros Magdolna	70 éves
Szőcs Adalbertné	
sz.: Kulcsár Magdolna	83 éves
Bajkai Lászlóné	
sz.: Varga Irén	89 éves
Tóth Ferenc	81 éves
Oláh Gabriella	80 éves
Deák Dezsőné	
sz.: Asztalos Magda	98 éves
Rozgonyi Árpád	82 éves
Niederkirchner Tibor	74 éves
Mandlné Kollányi Mária	77 éves
Andráskó Etelka	
sz.: Kovács Etelka	73 éves
Ferenczi Csilla	46 éves
Veszprémi Lászlóné	
sz.: Kolozsi Mária	79 éves
Széles Istvánné	
sz.: Bakonyi Julianna	87 éves
Kőrösi Péter	76 éves
Pálóczi Tibor Gyula	91 éves

Konfirmáltak:

Ableda Bálint	Patyanik Éva Judit
Bölöni Csenge	Stadinger Bálint István
Czutor Anton György	Szabó Lőrinc
Derecskey Levente Imre	Székelyhidi Csongor
Elmaier Soma	Takács Júlia
Falvi Levente	Tóth Lilla
Fegyverneki Zsófia	Tóth-Ferenczi Miklós
Gábel Klára	Tóth-Petrusák Ella
Galamboš Cecília	Tóth-Petrusák Kolos
Gonda Hanna	Tóth-Petrusák Zente
Hraschek Levente	Uhlaczkai Botond
Benjamin	Uhlaczkai Zsolt
Koczka Hunor Zsolt	Vasi Zsolt Tamás
Kuzma Barbara Regina	

Tervezett alkalmaink

Október

3. Ifjúsági találkozó a Ráday Házban
4. Ráday Gyülekezeti Nap Dunaszentgyörgyön
5. Gitáros-zenés istentisztelet 30. éves jubileuma
- 24-25. IKON Budapest
31. Reformáció ünnepi istentisztelet úrvacsorával

November

2. Gitáros-zenés istentisztelet
- 14-16. Ifjúsági hétvége
23. Adventi női délután
30. Advent első vasárnapja

JUBILEUMI GITÁROS -ZENÉS ISTENTISZTELET

*"Dicsér jétek az Urat! Milyen jó Istenünkről
énekelni, milyen gyönyörű a szép dicséret!"*
Zsoltárok 147:1

**30. ÉVÉBE LÉPETT
A GITÁROS - ZENÉS ISTENTISZTELET.
OKTÓBER 5-ÉN 17.00-TÓL
SZERETETTEL HÍVUNK MINDENKIT
KÖZÖS ÜNNEPLÉSRE!**

Gyülekezeti alkalmaink

Istentisztelet	Vasárnap 10.00
Hittanóra	Vasárnap 10.00 (iskolai tanév idején - három csoportban)
Gyerek istentisztelet	minden hónap harmadik vasárnapján 10.00 - gyülekezeti ház (iskolai tanév idején)
Konfirmáció-előkészítő	Vasárnap 11.15
Imaóra	Szerda 18.00
Bibliaóra	Csütörtök 18.00
Ifjúsági óra (18 évestől)	Hétfő 18.30
Ifjúsági óra (13-17 évesek)	Szombat 17.00
Dolgozók és családok felnőttek bibliaórája	Péntek 18.00
Gitáros istentisztelet	Minden hónap első vasárnapján 17.00

Hivatali idők és elérhetőségek:

Hétfő: 10-12 óra, Csütörtök: 10-12, 16-18 óra

Cím:

Budapest 1165 Budapest, Baross Gábor u. 23.

Telefon: 403-6855, 06/30-867-89-68

E-mail: budapest-matyasfold@reformatus.hu

Honlap: <http://www.matyasfoldiref.hu>

Budapest-
Mátyásföldi
Református
Egyházközség

